

НАШІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

ЗАРАЗ У КИЄВІ БЛИЗЬКО НУЛЯ...

Українське радіо повідомляє, що зараз у Києві *близько нуля градусів*, іншого разу — *близько нуля градуса* або *близько нуля*. Мимоволі задумуєшся, а як правильно визначити цю температуру?

Відомо, що числівник *нуль* (цифрове позначення — 0) означає відсутність величини. Виражаючи кількісне значення, він поєднується з іменниками вимірювальної семантики у формі родового відмінка множини, так само як числівники від *п'яти* до *двадцяти* і *тридцять*, пор.: *п'ять копійок* і *нуль копійок*, *десять градусів* і *нуль градусів*. Подібно до цих числівників він виражає і приблизне кількісне значення за допомогою прийменника-частки *близько*, пор.: *близько десяти градусів* і *близько нуля градусів*. Тому вживання *близько нуля градуса* не правильне. Двоє інших визначень температури — *близько нуля градусів* та *близько нуля* — граматично правильні, але в першому числівник *нуль*, що означає відсутність величини, поєднаний з іменником *градус* у формі множини, що дехто сприймає як значеннєву несумісність із нулем. Щоб уникнути цього непорозуміння, рекомендуємо визначати температуру, близьку до нульової, за допомогою другої числівникової форми — *близько нуля*: *Зараз у Києві близько нуля*; *Уранці в Києві було близько нуля*; *Увечері в Києві буде близько нуля*. Якщо ж числівник *нуль* замінити цифрою 0, то після неї потрібно ставити знак градуса

°С і писати так: *Зараз у Києві близько 0°С; Вранці в Києві було близько 0°С; Увечері в Києві буде близько 0°С.*

Отже, згадану температуру правильно визначити так: *Зараз у Києві близько нуля (близько 0°С) або Зараз у Києві близько нуля градусів.*

Катерина Городенська

ДОНЬКА — ДОНЕЧКА — ДОНЯ, АЛЕ ДОЧКА́

В усній мові в слові *донька* нерідко наголошують другий склад чи то подібно до слова *дочка́*, чи то під впливом його наголошування в діалектах. В українській літературній мові *донька* і всі спільнокореневі з ним слова мають наголос на першому складі, пор.: *донька, доня, доньчин, донечка*. На цьому ж складі він залишається у відмінкових формах однини (пор.: *доньки, доньці, доньку, (з) донькою, (на) доньці, донько*) і множини (*доньки, доньок, донькам, (з) доньками, (на) доньках*), а також у сполуках із числівниками *два, три, чотири* (пор.: *дві доньки, три доньки, чотири доньки*).

Слово *дочка* не має такого послідовного наголошування, бо у відмінкових формах однини, крім кличного відмінка, та у сполуках із числівниками *два, три, чотири* в нього наголошений другий склад (пор.: *дочка́, дочки, дочці, дочку́, (з) дочкою, (на) дочці́, але дочко́; дві дочки́, три дочкі́, чотири дочкі́*); у формах множини наголос у цьому слові перетягується на перший склад (пор.: *дочки́, дочок, дочкам, (з) дочками, (на) дочках*).

Отже, правильно наголошувати *донька* і *дочка́*.

Катерина Городенська

НЕ ВИДАЛЯЙТЕ НИЧОГО!

Одні пропонують *видалити плями, зубний камінь* чи *зуби*, інші розповідають, що їм *видалили жовчний міхур (пухлину, апендицит)* тощо. Дієслова *видаляти/видалити* в цих словосполуках уживають, очевидно, під впливом російських уда-